

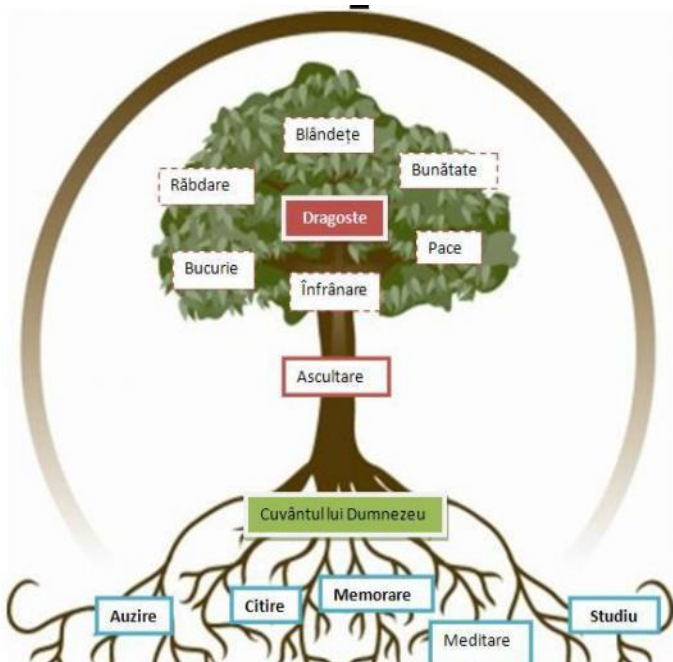
Lecția 13 → Practicînd dreptatea →

26 August, 2018

(Textul: Coloseni 3:5-17; cuvînt de aur:
Coloseni 3:12)

Versetul de aur:

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndețe, cu îndelungă răbdare.” (Coloseni 3:12)

INTRODUCERE:

- Citirea textului: Coloseni 3:5-17
- Menționarea și recitirea versetului de aur.

CONTINUTUL LECTIEI:

- Dezbracă omul cel vechi (Coloseni 3:5-9)**
 - A) Sfirșește-o cu faptele păcătoase (vv.5-7)
 - B) Lasă trecutul înapoia ta (vv.8-9)
- Îmbracă omul cel nou (Coloseni 3:10-14)**
 - A) O creatură nouă (vv.10-11)
 - B) Un nou dulap pentru haine (vv.12-14)
- Pune mai departe (Coloseni 3:15-17)**
 - A) Cu puterea Domnului Isus (vv.15-16)
 - B) În Numele Domnului Isus (v.17)

CONCLUZIE:

- A) - Judecă.
- B) - Rugăciune
- D) - Gînd de reamintit: „Noi ne putem schimba

doar în măsura în care Domnul ne schimbă.”

Dacă aceste roade sînt roada Duhului, - oricît ne-am strădui noi singuri să le producem - nu vom reuși. Atunci, ce-i de făcut?

-Să ne rugăm întotdeauna, cerînd călăuzirea Duhului Sfînt.

-„Să nu întristăm pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu prin care am fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30) Cum Îl putem întrista? Dacă acționăm de capul nostru, conform gîndurilor și sentimentelor noastre; și menținînd înlîntrul nostru un duh de neiertare. De aceea, - după versetul citat mai sus - Duhul Sfînt continuă, zicînd:

„Orice amărăciune, orice iuțime, orice mînie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.” (Efeseni 4:31-32) Duhul Sfînt nu va continua să călăuzească un om care păstrează astfel de lucruri în inimă, sau care nu iartă tot ce are împotriva cuiva.

Desigur, Duhul Sfînt nu părăsește pe copiii Domnului, nici atunci cînd păcătuiesc, dar este în noi ca o ființă mută; El nu ne mai vorbește, pînă ne **poacăim**. După ce David a păcătuit, rugăciunea pe care Duhul Sfînt i-a inspirat-o, - și care face parte din Cuvîntul lui Dumnezeu (Biblia) - este următoarea:

„Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfînt.

Dă-mi iarăși bucuria mîntuirii Tale, și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință! (Psalmul 51:10-12)

Ceea ce a pierdut David cînd a păcătuit, a fost **bucuria mîntuirii**, pe care niciunul din noi n-o putem primi înapoi, pînă nu ne **POCĂIM**; adică sîntem de acord cu Dumnezeu în ce privește păcatul în care am căzut. Duhul Sfînt era însă în el.